

Шановний Ярославе Степановичу!

Шановні колеги!

В умовах коронавірусних обмежень маю нагоду та приємність поділитись з Вами різдвяною благодаттю понад трьохсотлітньої Свято-Онуфріївської церкви (Липів Скит під Києвом).

Вона є однією з найстаріших збережених дерев'яних церков на Київщині. Її недавнє фото докладаю.

Приблизно такою її любила й **Леся Українка**. І, до речі, оскільки це був рік нашої волинської землячки: я мав одну знайому в Москві, дочку радянського розвідника (простіше – шпигуна, він на той час загинув), яка вивчила українську мову, щоби читати Лесю в оригіналі. Фантастика, як для нашого часу!

І, оскільки пишу ці рядки Щедрого вечора, щедрих Вам днів і вечорів у новому році та щедрої долі! ■

З повагою,

Віктор Жовтянський

*доктор фіз.-мат. наук. член.-кор. НАН України,
зав. відділу Інституту газу НАН України
Київ, 14 січня 2022 р.*

Шановні друзі та колеги!

Прикро визнавати, що новий рік починається зі старих проблем. В останній день 2021 року Міністерство культури погодило передачу в оренду російському Меморіальному центру Голокосту "Бабин Яр" будинку колишньої контори єврейського цвинтаря, де мав бути розташований державний музей:

Погодження Мінкультури про передачу в оренду будівлі єврейського цвинтаря в Бабиному Ярі підписане було 31 грудня в. о. держсекретаря*<https://sensor.net/ua/p3308299>. Питанням Бабиного Яру опікується особисто **Андрій Єрмак**, керівник Офісу Президента. Як завжди, будемо вдячні за поширення цієї інформації та закликаємо долучатися до публічного обговорення проблеми. ■

З повагою,

Віталій Нахманович, історик,
*Музей історії міста Каєва,
3 січня 2022 р.*

З сумом можна лише констатувати, що українське міністерство не є таким, тобто українським. І особливо прикро, що ніхто не дає відповіді - вчені, культурологи, історики тощо. Чому навіть такі справи зав'язані на Офіс Президента, не зрозуміло. ■

Вадим Локтєв, доктор фіз.-мат. наук,
*академік НАН України, академік-секретар
відділення фізики і астрономії НАН України,
м. Київ, 3 січня 2022 р.*

Дякую, Ярославе Степановичу,

за відправлені мені матеріали про трагедію Бабиного Яру! Дуже цікаво. До Бабиного Яру наша сім'я має безпосереднє відношення: чотири старших сестер моєї бабусі з їхніми родинами, не менше 14 осіб, і шість близьких родичів дідуса моєї дружини – всі там, у Бабиному Ярі. Сам дідусь, правда, до цього не дожив: Любянка вирішила з ним "остаточне питання" в 1937 році.

Цікаво, що документи, зазначені у статті, – у відкритому доступі в Україні. У Росії це можна було б уявити у 1990-х роках, але не зараз. Хтось із великих зазначив, що історія розвивається на спіралі. Може й так. Але ця спіраль має цікаві зігзаги... ■

Ще раз дякую,

побачимося в Золочеві,

Леонід Гурвіц, доктор наук,
*Об'єднаний інститут для РНДБ у Європі,
Двінгелу, Нідерланди, 4 вересня 2021 р.*

Шановний Леонід!

Як історія розвивається, один Бог знає... все, що відбувається навколо, не піддається розумінні в XXI столітті. Я не можу зрозуміти Росію з її імперським мисленням. Моя російська колега не розуміє Україну. Хтось не може зрозуміти Сполучені Штати.

"Єврейське питання та Україна" є складним не тільки на рівні етнічних українців, а й серед українських єврейських організацій. Я згоден з тими з ними, хто виступає проти реалізації так званого російського проекту Бабин Яр.

З вашого дозволу опублікуємо цей ваш лист як реакцію на матеріали від нашого ізраїльського колеги **Е. Діаманта**. ■

З привітом,

Ярослав Яцків, Київ, 4 вересня 2021 р.